

Primus phisicorum.

qz mali nulla alia sciētia sūt digni iō pzo studen-
dum est virtuti fm aug. de ci. dei lib. viij. ca. iij. Se-
cundo dicit qz in phia naturali nō est sistendū in co-
gnitione creaturarū sed in cognitiōe dei. Creature
ei cōdite sūt iū vti diuina bonitas manifestet p ipas/
pluris aut facere debem? mudi auctore qz celū ipm
tertio dicit qz hoc argumētū reprobarēt sanctissimū
bernardū qz oleo p aqua iterdū vsus est nec discer-
uit. Rectius ei dixit quidius de homie Os hominis
sublime dedit celūqz videre Iussit et erectos ad sīde-
ra tollere vult. ¶ Ad scdm dī scdm glo. qz phi qui
docent in naturalib? sunt excusati et hoc pbat ex vi-
gestis. Ad hieronimū dī qz ipe philosophos magnis
facit qm de pythagora dī qz qz phis erat maior emē
te se fuit. Itē paul? vocat sapiētiā hui? seculi stultici-
ciā qz pise ad gloriā hui? mudi ordinat. De mathe-
si respōdet p hūc sū. Scire facit matheſis s3 diui-
nare matheſis. Astrologia etiā reprobat a pīco mirā-
dulano sed hoc ē pro illa que diuiniatiua est nō autē
vt cōclūsiōes multas de celo ex manifestis deducit.
¶ Ad tertiu rñdetur ex phō pzo politicorū ca. vij.
Cum illud argumētū fieret thaleri pspexisse illum
ferit p astrologiā oliuarū vbertatē futuram Cumqz
collegisset paucillā pecuniarum hieme adhuc vigē-
te emptionē olei fecisse in mīlito pro paruo ad mor-
dum precio. Cū itaqz postea tēpus venisset multis
subito querentibus vendidisse oleū quanti ipse vo-
luit ac magnam vim pecuniarū inde lucratū osten-
disse amicis per facile esse phis vitari si vellent sed
hoc non est illis cure. Tales igitur in hunc modū vi-
citur sciētiā suā ostendisse idē habetur in proble-
ari. parti. xxix. proble. viij. Cur diuitie inquit ma-
gna ex pares ab hominibus prauis potius qz bonis
habeantur quia fortia ceca ē. discernere sibi ac elige-
re qd melius est nō potest. Et parti. xxx. proble. x. qz
rit phis cur veteres pnia certaminibus posuerūt
sapiētie aut nullus quicqz statuit qz iudices qd ad
ingenium attinet vel prestantiores vel nichilo dete-
riorēs nimirū esse hūs debent qui inter sese certāt
qz si homines sapiētia excellētiōres certare debe-
rent preponere qz premiū arbitris sane sibi care-
rent corporalia autē manifestiora sunt. Item inde
seditiones maxime oriunt? si quis em stolidus iu-
dicetur iudicibus admodū succenset vel quia pru-
dētia nullū premiū prestantius esse potest. Deinde
dicitur qz philosophi fuerūt vtilissimi reipublice vt
pater de archimēide et socrate qz teste alberto ma-
gno draconem totum aerē insciente sua sciētia i-
teremīt. Itē aristoteles vt inquit. S. L. opus. xx.
lib. iij. ca. xi. cū senex esset patriā ab hostilibus.
armis in lectulo facēs eripuit. Ad aliud dicitur qz
forte mali aliqui sunt sapientes alias nō diceretur.
Argue sapientē et diliget te. puer. ix. vel aliter vi-
citur secundū Aug. ibidē qz addendum erat diffin-
itiōi sapiētie in hīs que ad beatā vitam ptingunt
Scdō dī qz phisica nō ē sapiētia cū nō sit metaphi-
sica qz teste phō pzie sapiētia dī. Si tñ pter res
naturales nulla esset sba separata phisica esset pzi-
ma scia. vt dī pbs. vi. metha. L. c. iij. ¶ Ad quartū
dī fm. S. L. li. i. s. gē. c. vij. qz ea qz fidei sunt nō cō-
trariant? rationi naturali s3 sint pter rationē natura-
lē. Holcot tñ oppositū arbitrat? vt p3 in. i. q. i. Dei
de dī qz naturaliter vīrgo concipe pōt. vt ostendit S.
L. i. quo. ¶ Ad quintū dī qz nō est ille de sacra scri-

ptura et de phia morali qm innitit? rationi: et ideo l3
sit falsa in vna parte nō sequitur qz sit falsa vbiqz
¶ Ad sextū dī qz talia ad modū sunt vtilia ad acue-
dū iuuenū ingenia. Deinde dī qz cognitiōe natura-
li creaturā cōprehēdere possum? si p demonstrationē
de ipsa habeamus sciam. de diuisiōe aut phie qz est
hieronymi sup cātica canticorū sūpta ab hebreis dī
qz methaphisica sub altera cōtinet. vñ fm varronē
qdā est theologia natural. vt testat? aug. li. vi. deci.
¶ Ad septimū dī fm aristotelē qz ligna curua sūt
rectificāda flecti debēt vltra mediū vt tandē rectifi-
cent. Sic lactātius disputat ptra phōs qnimis in
sua phia cōfidebāt cōtenentes sacra scripturā. De
platone aut dī qz forte falsum imponit? qz em dixit
res debere esse cōmunes itulit aristoteles etiā vro-
res secundū eum esse cōmunes. Ad tñ ipse expre-
senon dixerat: vt inquit franciscus maronis.

¶ Ad octauum et nonum: patebit in sequentibus
¶ Secundū pducit videt? qz phisica nō
sit sciētia qz scia est incorruptibilis vt p3
i. po. s3 entia nālia sunt corruptibilia p
ie. Corruptibile ei est passio entis natu-
ralis ergo nō est sciētia. Sed cōtra est
aristoteles viles nobis cā tradere dicens. In qdē
intelligere et scire cōtingit circa oēs scias quarum
sunt principia aut cause aut elementa. Ex horū co-
gnitiōe. Et. vi. metha. L. c. iij. dicit qz tres sūt ptes
phie theozice mathematica phisica et theologia. vñ
ibidē declarat qz phisica nō est actiua nec factiua.
¶ Rñdeo dicens vt habet ex alberto magno li. i.
phi. ca. ij. Heraciani vidētes oia moueri dixerūt de
naturalio? nō haberi sciam et qz hūs plus mirabile
est etiā vir in multis prudēs ptholome? dixit de na-
turis nō haberi sciam certā ppter sui mutabilitatē
s3 poti? esse opūione de ipsis: et idē dicit de theolo-
gia qz est de incōprehēssibilib?. S. L. sup boetiū de
trinitate q. vi. ar. i. q. ij. vbi qrit an in mathematica
discipinabiliter pcedat. Cuius signū esse dicit: qz
phi in naturis diuersa opinati sunt in mathemati-
cis aut cōueniūt istos autē heracianos qz nihil sciri
dicūt et spāiter de phisicis arabes appellāt garrien-
tes: qz eorū dicta absqz dubio nō sunt recta et extra
garritū nihū vigoris hntia. narrat pbs. iij. metha.
L. c. xx. qz fm heracitū nihil est verū determinate
ppter rerū continuū motū qz ad vltimū ad hanc de-
mentia deuenit qz opinat? est qz nō oportebat aliqd
verbo dicere: sed ad exprimenāū qd volebat moue-
bat solū digitū. Et hoc ideo qz credebāt qz veritas
rei quā volebat enūciare primo trāibat qz ofo finit
retur breuiori aut spacio digitū mouebat. vñ hera-
clitus dixit qz nō pōt hō bis mirare in eundē fluuiū.
Aristippus aut dixit qz nec iemei qz anteqz semel
intraret aqz fluuiū defluit et supuenit alia vidēs igit
socrates hanc opūionē qz suo tpe surrexerat noluit
aliqd de sensibilib? et rerū naturis pscrutari s3 ipe
pus incepit in moralib? qzrere quid esset vniuersa-
le. vnde et plato tāqz eius auditor suscepit hoc ad in-
quirendū in rebus naturalib? et quia videbat sens-
sibilia mutari. Ideo posuit qdā entia vniuersalia a
sensibilib? separata de qb? diffōnes assignant? qz noia
uit ideas. i. formas et spēs existētis sensibilib? vt de-
clarat. S. L. i. metha. lec. x. ¶ Academici hō credi-
derūt nos nihil scire cōtra qd disputat btūs aug. p.
iij. lib. Et cū qzrere ab aliquo an hō esset an formi